

Ronas Frausing Korkmaz' tale på Roskilde Festival

Taler

Ronas Frausing Korkmaz

Dato

27. juni 2022

Sted

Roskilde Festival

Omstændigheder

Sammen med talerskolen Røst tog Mino Ung København til Roskilde Festival for at være en del af årets program på "Art & Activism" i opvarmningsdagene. Arrangementet bestod af morgensang, unge stemmer og en masse vigtige budskaber gennem personlige taler. Det hele foregik på en fyldt Flokkr scene med Emma Holten som vært. Taleren blev holdt igen på Folkemødet på Bornholm 2023

Festivalstypen

“Brormand, skal du ikk med på Roskilde?”

“Er du mærkelig dig?” siger han med et skævt smil – og et blik, der understreger, at jeg må være helt galt på den for overhovedet at stille det spørgsmål.

“Hvorfor ikk?” spørger jeg nysgerrig.

Helt reelt vil jeg gerne forstå, hvad der holder en af mine bedste venner væk fra en sommer med masser af musik, højt humør og gode vibes.

“Du ved jo godt, at jeg ikke er typen til sådan noget dér” svarer han tilbage med et grin.

“Du er ikke typen, der gør sådan noget?”

Det svar kom lidt bag på mig.

Typen. Festivalstypen?

Hvad er typen?

Prøv at lukke jeres øjne sammen med mig.

(Publikum lukker deres øjne)*

Jeg har nogle billeder i hovedet.

Bøllehat.

Solbriller

Solcreme på en solskoldet næse.

Mavetaske.

Sovepose under den ene arm
– og en kasse øl i den anden.

Der er sikkert nogle der kan genkende det her billede.

I må gerne åbne jeres øjne.

(Publikum åbner deres øjne)*

Hvor mange forestillede sig en brun person?

Well, det tænkte jeg nok.. men hey!

Jeg bebrejder jer ikke.

Der har aldrig været en kultur for at komme på Roskilde Festival som en Mino, selvom man måske gerne ville.

Alt for mange etniske minoriteter skal være konstante bevidste om dem selv og

enhver handling de foretager sig, når de kommer fremmede steder – og det gælder også festivaler.

Er der nogle, der råber noget racistisk af mig?

Er der vagter, jeg kan gå til?

Er jeg for anderledes, hvis jeg ikke drikker?

Er der plads til jeg kan være mig selv?

I kigger måske på mig nu og især jer, som kender mig og tænker:

“Men Ronas, du oplever da ikke racistisk tilråb?”

– Og nej det gør jeg ikke. Som halv dansk, så oplever jeg ikke ligeså meget racisme.

Jeg har et wildcard

– Men det wildcard kommer også med et ansvar.

Et ansvar for at tale for dem der oplever det.

Især når jeg får tildelt en platform som denne til at gøre det.

I sidste ende, så handler det om mine venner.

Mine bedste venner.

Og det rør mig i hjertet, når de kommer til mig og siger:

“Ronas, der er en grund til jeg ikke kommer på Roskilde.”

“Der er ikke plads til mig.”

Jeg ønsker Roskilde skal være endnu mere inkluderende over for etniske minoriteter.

Roskilde, brug jeres platform til at sige aktivt fra overfor racisme og diskrimination.

Roskilde, opkvalificer jeres frontpersonale, så man bliver mødt med hjælp frem for uvidenhed.

Roskilde, skab flere kulturelle zoner, hvor vi omfavner vores forskelligheder og bliver klogere på hinanden. Uanset om man drikker eller ej, skal man kunne føle sig tryk i det store fællesskab.

”Orange together”

Alle skal være velkomne.

Så lad os skabe pladsen!

Med eller uden bøllehat.

Med eller uden en kasse øl under armen

Med eller uden ekstra pigment i huden // kulør i huden

Jeg håber det har givet jer stof til eftertanke.

For ligeså snart, at I hjælper os, så ændre narrativet sig.

I kan skabe det inkluderende fællesskab.

Og når du går fra teltet her, så skänk en tanke til din ven eller veninde, der er en Mino.

Skriv en besked til dem.

Ring til dem.

Spørg hvordan de har det og, hvorfor de ikke sidder ved siden af dig nu her.

Du bliver overrasket over, hvor meget det hjælper ved at lytte og lærer.

Og hvem ved?

Måske kommer I til at sidde sammen her...

.. Side om side med mine shabs...

Som de nye festivalstyper.

Tusind tak for jeres tid.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ronas-f-korkmaz-tale-pa-roskilde-festival>